

Z obsahu:

- **Drahí bratia a sestry, milí priatelia!** (tu)
- **Vykúpenie a všednosť** (tu)
- **Pán skutočne vstal** (tu)
- **Čínska legenda** (tu)
- **Štatistika za rok 2015** (tu)
- **Vysluhovanie sviatosti zmierenia pred Veľkou nocou** (tu)
- **Bohoslužby počas Veľkej noci** (tu)
- **Pobožnosť krížovej cesty** (tu)
- **Modlitba Korunky Božieho milosrdenstva** (tu)
- **Putovný obraz Božieho milosrdenstva v rodinách** (tu)

Drahí bratia a sestry, milí priatelia!

Veľkonočný hymnus

Začalo pôstne obdobie. Na jeho začiatku sme počuli Kristovu výzvu: „Kajajte sa a verte Evanjeliu!“ (Mk 1, 15). Ako však využijeme Bohom darovaný čas na pokánie, zvlášť v Roku A keď ho diabol oklamal, milosrdenstva? Slovo pokánie, presne - kajať sa, sa grécky povie „metanoéin“ - zmena nepriateľ rodu ľudského, zmyšľania. Je to preklad hebrejského „šúb“, čo znamená obrátenie - navráť domov. V Písme ty si si z Panny telo vzal, čítame Božiu výzvu: „Obráťte sa ku mne celým svojím srdcom“ (Joel 2,12) a „hľadajte moju tvár.“ (Ž27,8)

Pri pokání ide o obrat od hriechu k Božej milosti, od zatratenia, k spásu, od vlačnosti k stal si sa pre nás človekom, vrúcnosti. Ide o znovu navrátenie sa márnotrátneho syna či dcéry, do otcovho Božieho býval si s ľuďmi na zemi, domu. Toto je podstata pokánia. Je to ale aj podstatou našej túžby po Bohu, po obnovení a aby si z ľudí, Spasiteľ, roznielení mojej lásky k nemu? Toľko vieme obviňovať druhých, žalovať na svet, mudrovať, zmyl vinu ako by sa všetko dalo spraviť lepšie. Toľko múdrych! Šikovne to vystihol Euripides: „Pri v krstnom prameni. dávání rady sme všetci múdri, ale sme slepí voči vlastným chybám.“ Ako to, že sa teda nič nemení?! Ak chcem zmeniť kúsok sveta, musím zmeniť seba.

Poviem si: „Kolkokrát som to skúšal, čo z toho zostalo?“ Určite je krajší pohľad na človeka k nám si vystúpil pevne stojaceho ako na padajúceho. na drevo kríža potupne

Vo viacerých anketách okolo posledného Silvestra prekvapivo rezonoval názor, že je lepšie a svojou krvou splatil si novoročné predsavzatia si nerobiť, zbytočne si vraj potom vyčítame, že ich aj tak neplníme. za našu spásu výkupné. Ľahkovážne predsavzatia, ale ani tie príliš heroické, iste nie sú dobré. Niečo začať a vzápätí zanechať len podkopáva morálku človeka. No všeobecná skúsenosť potvrdzuje, že ak chce Ty si vstal z mŕtvych, človek dosiahnuť nejaký ideál, musí si ho rozmeniť do konkrétnych predsavzatí, ktorými ho Kriste nás,

postupne dosahuje. Inak podlieha náladám a veľký entuziazmus rýchlo strieda nemenej a v sláve Otca slávu máš; veľké znechutenie. Skutočný rast si vyžaduje aj určitú pravidelnosť, stálosť a vytrvalosť. Čo a že nás vzkriesiš sa týka predsavzatí, mali by byť reálne, teda pomerne ľahko dosažiteľné. Takisto dôležité je, všetkých raz,

aby boli konkrétne. Do abstraktného predsavzatia sa najľahšie zahniezdia výhovorky, to pevne verí každý z nás. výnimky a jeho postupné popúšťanie až opúšťanie. Pri konkrétnom predsavzatí človeka poteší aj malý krôčik, ktorý sa mu predsa podaril a rýchlo postrehne aj to, že zlyhal. Ježišu,

Predsavzatie by malo byť adresné, malo by reagovať na kľúčový problém zdravia alebo ty buď naveky duchovného života. Kto cíti, že ho spútava televízia, nebude si dávať predsavzatie, že sa nám veľkonočnou radosťou, zriekne času, čo má na šport. pridruží nás k svojmu

Medzi dôležité, no podceňované predsavzatia patrí vytváranie si niekoľkých minút na víťazstvu duchovné stíšenie, na modlitbu, na duchovné čítanie. Aby našej askéze nehrozilo, že sa znovuzrodených milosťou.

Je pravda, že nesplnené predsavzatia dláždia cestu do pekla, splnené sú však rebríkom do z mŕtvych vstal, neba. A napokon nerobme to iba navonok. Otcovi, duchu Svätému

Pokánie je postoj vnútra, postoj ľudského srdca. Vyzýva nás k tomu aj prorok Joel: „Obráťte Tebe buď sláva, Ježišu, sa ku mne celým svojím srdcom, pôstom i plačom a nárekom, roztrhnite si srdcia, nie pieseň chvál. ktorý si slávne

„Obráťte sa ku mne celým svojím srdcom, pôstom i plačom a nárekom, roztrhnite si srdcia, nie pieseň chvál.“ (Joel 2, 12-13)

Povstať z hriechu znamená vrátiť človeku to, čo hriechom stratil. Hriech poškvŕňuje človeka, Amen z mŕtvych vstal, oberá o Božiu milosť, ničí priateľstvo, narúša prirodzené dobro a harmóniu, spôsobuje z mŕtvych vstal, bolesť, zotročuje...

Sv. Tomáš Akvinský radí: „K ospravedlneniu bezbožného, čo je Božia odpoveď na pokánie F.Č človeka, je potrebné znovu vliatie Božej milosti, slobodné rozhodnutie sa pre Boha a k Bohu, odmietnutie hriechu, odpustenie viny.“

Uverme bratia a sestry, že Boh nás môže a chce obdarovať svojím milosrdenstvom, láskou a odpustením. „Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrze neho svet spasil.“ (Jn 3,17)

Požehnané prežitie Pôstu a Veľkej noci

Vám všetkým zo srdca od vzkrieseného Krista vyprosuje

Peter Hluzák, farár

späť

Vykúpenie a všednosť

V každoročnom opakovaní Veľkej noci je ústrednou témou otázka vykúpenia. Žiaľ, nie vždy jej dnešný človek porozumie. Pre mnohých sa vykúpenie stalo niečím neživým, pre iných je čímsi, čo sa nás týka až na konci života. Mnohí ho chápu akosi magicky. Kristus zomrel a vstal z mŕtvych, preto nás vykúpil, a tak je už o všetko postarané. Iní neprestajne oslavujú a ďakujú za svoje vykúpenie....

Vykúpenie sa však dotýka našej všednosti. Nie je iba vecou intelektuálneho pochopenia, ani to nie je len jedna z informácií, že Ježiš vstal z mŕtvych, ale odpovedá na najhlbšie túžby, ktoré sú v človeku. V dejinách Starého zákona (napriek tomu, že nevedeli, čo je to zmŕtvychvstanie), stretáme sa s určitým chápaním vykúpenia. Opakuje sa téma prechodu, exodu, záchrany. Izraeliti si neprestajne pripomínali, že Jahve ich vyviedol z Egypta, púšte, Babylonu, z biedy.... A starozákonné dejiny sa začínajú povolaním Abraháma: „*Vyjdí z krajiny, kde bývaš, do krajiny, ktorú ti ukážem..*“ To je základný motív a jeden zo základných princípov izraelského náboženstva - ochota odpúšťať, prijať neistotu a v dôvere vykročiť do neznáma, začínať nanovo... Je to aj jeden z dôležitých ukazovateľov živej viery a dôvery v Boha. Izraeliti zažívali toto vykúpenie a vyslobodenie v liturgii. Vyznávali svoje viny, rituálne vyhnali capa na púšť alebo priniesli obeť. A táto téma sa opakuje, aj keď s trochu iným akcentom i počas exilu.

Pripomínajú si nádej, že ich Jahve vyslobodí. Teda už v intenciách Starého zákona odpovedá téma vykúpenia na mnohorakú núdzu človeka - na vinu, chudobu, odmietanie, ohrozenie nepriateľmi (i tými vnútornými), na smrť, ohrozenie prírodou.... Už tu však vykúpenie potrebuje obrátenie človeka - teda nie je to niečo pasívne, čo k nám prichádza samo... Vykúpenie sa dotýka a musí sa dotýkať mnohých rovín života. Nielen života po smrti, ale aj toho tu a teraz. Keby išlo iba o vykúpenie Ježišovou smrťou pre večnosť, nemalo by predsa zmysel Ježišovo kázanie, skutky, poslanstvo. Už v samých evanjeliách možno sledovať, že jednotliví evanjelisti vidia význam vykúpenia každý v niečom inom.

Matúš - je pôvodom Žid. To sa podpisuje aj na jeho chápanie spásy. Spása je pre neho uzdravovanie, napriamovanie a predovšetkým odpúšťanie hriechov. Odpustenie spája s každým uzdravením. On je jediný, kto pridáva, že *jeho (Ježišova) krv bude preliata za mnohých na odpustenie hriechov.*

Potrebuje dnešný človek prepáčenie vín? Odpustenie? Ak je hriech len prestupovaním príkazov, tak sa nás to až tak netýka. Ale vieme, že okrem prekročenia príkazov sa môžeme minúť svojím životom, že žijeme často v rozpore so svojou podstatou, často sa uzatvárame voči životu a ľuďom, sme zahľadení do seba, zatvárame oči pred skutočnosťou, sme leniví v myslení. Vina nás separuje, robí nás neschopnými lásky, rozpolťuje nás, zamotáva do začarovaných kruhov.... Vinou (lebo aspoň spoluzodpovednosťou) môže byť naša účasť na chorom spôsobe života, kráčanie s prúdom... Aj dnešného človeka sa vina týka, hoci možno o nej až tak často nehovorí a nepriznávajú. No často nás na ňu upozorňuje naša psychika alebo bolesť iných... A Boh v Ježišom kríži vyjadruje svoju bezpodmienečnú lásku k nám... Napriek tomu, že sme hriešni, izolujúci sa, poznačení dôsledkami svojej polovičatosti, kompromisov... sme milovaní. A vtom je pre Matúša oslobodenie. V prijatí a pochopení bezpodmienečnej lásky.

Marek - spásu chápe predovšetkým ako vykúpenie z moci démonov. Oslobodzuje ľudí, ktorí sú v zajatí moci a tlakov... Uzdravení ľudia sa usilujú prijať sami seba, napriamiť sa, otvoriť oči, môžu opäť hovoriť a počúvať. Vyhnanie démonov je zároveň uzdravením a oslobodením.

Človek (aj ten dnešný) je často bezmocný, vydaný iným mocnostiam. Tieto sily sú v nás, cez komplexy, fixné idey... Ale sú aj mimo nás, ovládajú celý svet cez vojny, biedu. Človek cíti, že tu rozumom nič nezmože. Antický človek túto skúsenosť vyjadroval slovom osud, ktorý nás má v moci a určuje nás. Ježišova smrť je oslobodzujúca odpoveď - iba láska nás môže oslobodiť od moci závislostí, zajatia vlastných myšlienok, vášní. Láska, ktorá je ochotná priniesť najväčšiu cenu, láska, ktorá má odvahu ísť v ústrety všetkým.

Lukáš - Grék, ktorý píše tak, aby mu rozumeli vzdelaní Gréci a mohli si ho zamilovať. V Ježišovi vidí spravodlivého, na ktorého Gréci čakajú už od Platóna. A vykúpenie je v tom, že Ježiš ukazoval cestu, ako v tomto svete žiť zmysluplne. Najčastejšie hovorí o tejto ceste ako o ceste radosti. Ježiš je predovšetkým vodcom a záchrancom.

Lukášova teológia je teológiou postupného uskutočňovania plánu spásy. Odpoveďou na otázky človeka o zmysle. Mnohí významní ľudia upozorňujú, že strata zmyslu je diagnózou dnešných čias. Žijeme v období, kedy nám takmer nič nechýba, a predsa sa často stáva, že nemáme prečo žiť, že vnímame svoj život ako prázdny.

Práve Lukášovo evanjelium je odpoveďou na takéto biedy človeka, hovorí o tom, že vykúpenie sa nás dotýka možno viac, ako si myslíme. Život má vďaka Kristovi zmysel aj napriek smrti. Pripomeňme si rozhovor počas cesty do Emauz s učeníkmi, ktorí rezignovali. Rozprávajú mu o svojom sklamaní, o strate zmyslu, strate dôvery. A on obracia ich pozornosť otázkou, či nebolo potrebné Kristovi toto všetko vytrpieť? Inak povedané, či to nemalo svoj zmysel? To je jeden z dôležitých obrátov, keď človek narieka nad svojím životom, nad svojou cestou, ale keď sa potom obzrie späť, môže povedať, že predsa to malo význam. Je to dôvera kresťanstva, že náš život nie je absurdná hra prírody, ale že má myšlienku, má zmysel, a to aj vtedy, keď nie sme celkom disponovaní ho vidieť. Lukáš nás učí žiť naplno práve v tejto chvíli, teraz, dnes, pretože to je najlepšia odpoveď na výzvy života. Napriek koncu, smrti, neúspechu, pádom, bolesti, námahe. Byť vykúpení v tomto zmysle znamená vedieť vstať.

P.C.

PÁN SKUTOČNE VSTAL

Prežívame pôstne obdobie a už treba uvažovať o vzkriesení, hoci v chráme zaznievajú a ešte niekoľko # ^ týždňov budú zaznievať pôstne piesne a celá liturgia je preniknutá myšlienkami na Pánovo utrpenie. A predsa v evanjeliu Tretej pôstnej nedele Ježiš jasne naznačuje budúcu udalosť vzkriesenia. Keď Ježiš vyhnal predavačov a peňazomencov z Jeruzalemského chrámu, Židia sa pýtali: „Aké znamenie nám ukážeš, že môžeš toto robiť?“ Ježiš odpovedal: „Zborte tento chrám a za tri dni ho znovu postavím“ (Jn 2, 13 - 22).

Nerozumeli mu, no on akoby hovoril: „Ukrižujte, umučte ma, ja za tri dni vstanem!“ Podobne svoje zmŕtvychvstanie predpovedal, keď od neho žiadali znamenie, akou mocou vyháňa zlých duchov: „Zlé a cudzoložné pokolenie žiada znamenie. Ale znamenie nedostane, iba ak znamenie proroka Jonáša. Lebo ako bol Jonáš tri dni a tri noci v bruchu veľkej ryby, tak bude Syn človeka tri dni a tri noci v lone zeme.“ (Mt 12, 38 - 42).

Ježiš robil divy, liečil chorých, vyhánal zlých duchov, kriesil mŕtvych, utíšil búрку..., no to všetko nestačilo! Žiadali ďalšie znamenia. Ježiš sa neodvoláva na divy, ktoré vykonal ani na to, že položí život za svoje poslanie, lebo mnohí zomreli aj za nepravé či falošné idey. Ježiš sa odvoláva na svoje zmŕtvychvstanie. On totiž predpovedal nielen svoju smrť, ale aj to, že vstane.

Je úžasné s otvorenými očami čítať Božie slovo, a predsa koľkí neveria, tak ako za jeho čias. Apoštol Pavol, ten, ktorý prenasledoval Ježišovych učeníkov, po svojom obrátení horlivo hlásal Krista umučeného a zmŕtvychvstalého. V liste Korinťanom napísal: „...akože niektorí z vás hovoria, že zmŕtvychvstania niet? Veď ak niet zmŕtvychvstania, nebol ani Kristus vzkriesený. Ale ak nebol Kristus vzkriesený, potom je márne naše hlásanie a márna je aj naša viera.“ (1 Kor 15, 12 - 14).

Kristus vstal a jeho víťazstvo je aj našim víťazstvom, lebo aj my s ním môžeme povstať. To je veľkonočné posolstvo pre všetkých ľudí dobrej vôle na celom svete. Preto je oslava Pánovho umučenia a zmŕtvychvstania vyvrcholením celého Ježišovho poslania, ktoré sa začalo jeho narodením v Betleheme, pokračovalo hlásaním slova a vyvrcholilo nie umučením a smrťou na kríži, ale slávnym vzkriesením vo veľkonočné ráno. Po dokončení diela vykúpenia Otec ustanovil Ježiša za večného Kráľa nad nebom, zemou a nad všetkým stvorenstvom.

Na oslavu zmŕtvychvstania na veľkonočnú vigíliu sa veriaci, tak ako to robia už dve tisícročia, zhromaždia na modlitbách. Aj náš chrám sa naplní, ale predtým, ako zaznie radostné aleluja, zúčastníme sa na dojímavých obradoch požehnanja ohňa a obradu svetla, budeme s radostným srdcom počúvať Exultet, krásny veľkonočný chválospev, budeme počúvať Božie slovo a modliť sa za rozličné potreby. Počas svätej omše prijíma cirkev do svojich radov dospelých katechumenov, ktorí požiadajú o krst.

To všetko v tú krásnu noc Pánovho zmŕtvychvstania. Pripravujme sa na tento deň modlitbou, pôstom a skutkami lásky, ako nás k tomu vyzýva cirkev, aby v deň slávnosti Pánovho zmŕtvychvstania naplnila naše srdcia pravá veľkonočná radosť.

späť

Čínska legenda

Čínska legenda Jedna staršia čínska žena mala dve veľké hlinené nádoby. Viseli na obidvoch koncoch váhadla, ktoré nosila zavesené na ramenách. Jedna nádoba bola prasknutá. Druhá bola bez chyby. Na konci dlhej cesty od potoka k ženinmu domu ostala v prasknutej nádobe vždy len polovica vody. Takto to trvalo celé dva roky.

Bezchybná nádoba bola pyšná na seba, veď si uchovala vždy všetku vodu. Prasknutá nádoba sa hanbila za svoju nedokonalosť. Trápila sa, že je schopná len polovičného výkonu. Mrzelo ju, že cez prasklinu vytečie vždy cestou domov toľko vody. Žena jej s úsmevom povedala: „Všimla si si, že kvetiny rastú vždy iba na tvojej strane chodníka a nie na druhej? To preto, že som vedela o tvojom nedostatku a na tú stranu chodníka som rozsievala semená kvetín. Ty si ich každý deň zalievala, keď sme sa vracali od potoka domov. Dva roky nimi ozdobujem doma stôl. Keby si nebola taká, aká si, tejto krásy by nebolo.“

Všetci máme svoje osobitné chyby. Všetci sme akoby prasknuté nádoby, čo robí náš život zaujímavým. Preto je dôležité prijať každého takého, aký je a dať mu šancu spolu s pomocnou rukou k náprave.

späť

Štatistika za rok 2015

Krsty: 91- 43 chlapcov, 48 dievčat
Sobáše: 26
Pohreby: 105 - 45 mužov, 60 žien /101 zaopatrených
Birmovanci: 120
Prvoprijímajúci: 87

späť

Vysluhovanie sviatosti zmierenia pred Veľkou nocou

15. 3. 2016 - utorok

Sviatosť zmierenia vo filiálkach

Malá Čierna

16:00 - 17:30

Velká Čierna	16:00 - 17:30 + sv. omša
Zbyňov	16:00 - 18:00
Ďurčiná	16:00 - 18:00
Jasenové	16:00 - 18:00 + sv. omša

19. 3. 2016 - sobota
Rajec **9:00 - 11:30 14:00 - 16:30**

Každý má možnosť pristúpiť k sviatosti zmierenia a tak sa pripraviť na najväčšie sviatky kresťanov. Srdečne Vás pozývame!

späť

Bohoslužby počas Veľkej noci

..viac informácií (tu)

späť

POBOŽNOSŤ KRÍŽOVEJ CESTY

piatky: Rajec, Ďurčiná o 16:15 hod.; ostatné filiálky o 17:00hod.

nedele: 14:00 hod.

Pobožnosť krížovej cesty si môžete pripraviť ako jednotlivci, spoločenstvo...

Treba sa zapísať do zoznamu pri vchode do kostola.

späť

Korunka Božieho milosrdenstva

Každú 1. nedeľu v mesiaci o 14:00 vo farskom kostole je modlitba Korunky Božieho milosrdenstva, katechéza v roku Božieho milosrdenstva a priateľské stretnutie pri káve v Pastoračnom centre. Srdečne ste pozvaní.

späť

Putovný obraz Božieho milosrdenstva v rodinách.

Pozývame Vás zapojiť sa do tejto aktivity. Obraz Božieho milosrdenstva sa odovzdá na týždeň vždy v nedeľu: v **Rajci** počas sv. omše 9:30, **filiálky** počas nedeľných bohoslužieb. V Ďurčine o 10:45. Podmienkou je, aby sa každý deň rodina pri ňom zišla k modlitbe Korunky Božieho milosrdenstva. V nasledujúcu nedeľu ho dať do kostola k dispozícii ďalším.

späť

Vydavateľ: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Rajec, A. Škrábika 41/7, 023 56 Rajec,
E-mail: rajec@fara.sk Č.úctu: 76508054 / 0900